

Kapitel 1 – Årets sidste opgave

”Brug dit sværd, Pelle! Skynd dig, før det er for sent!”

Men det var for sent. Molly lå bleg og livløs på den kolde klippe. Pelle mærkede, hvordan hans hjerte bristede og gik i stykker. Hvad skulle han gøre uden Molly? Hvordan skulle han kunne klare noget som helst uden sin bedste ven?

”Kom nu, Pelle, klokken er mange. Du må ikke komme for sent i skole. Husk på, at I skal have årets sidste månedsopgave i dag.”

Pelle mærkede, at en af hans røde krøller forsigtigt blev løftet væk fra hans pande. Han åbnede øjnene og så op i sin mors milde ansigt. Et ansigt som var omkranset af de samme røde krøller, som Pelle havde.

”Havde du mareridt igen?” spurgte hun og kyssede hans pande.

Pelle nikkede og satte sig op i sengen.

Alle alfer i Liljelandet vidste, at Drageørnen og dens ondskab var væk for altid. Alligevel spøjte den af og til i Pelles drømme.

”Jeg er så stolt af dig, Pelle,” sagde Persilla. ”Havde det ikke været for dig og Molly, tør jeg ikke tænke på, hvad der ville være sket med os alle sammen. Drageørnen kan ikke gøre os ondt mere.”

Persilla forlod stille Pelles værelse.

Som altid mødtes Pelle med Molly uden for Silkehøjen for at gå i skole sammen. Deres venskab var stærkere end nogensinde, selv om de tit og ofte konkurrerede om, hvem der klarede opgaverne bedst i flyveklassen.

Det første år i Alfeskolen var de blevet undervist af den venlige frøken Melinda, som fik eleverne til at føle sig dygtige og værdsatte. Nu kunne de se overlærer Farkas stå uden for indgangen for at holde øje med, hvem der kom for sent. Farkas var lærer for andetårseleverne i Alfeskolen. Pelles ældre brødre sagde, at han var skolens værste lærer, og hvis man overlevede andet år, ville resten af skoletiden være alfelet. Farkas' små briller sad yderst på den spidse næse, og en lang mørkegrå hårløk hang ned foran hans små mistænksomme øjne. Farkas så længe på dem og gryntede et uforståeligt svar, da Pelle og Molly sagde godmorgen.

Inde i klasseværelset var de fleste kommet. Alfeline og Alfenilan kom straks hen til Pelle og Molly, og lidt efter kom Medan og Kalina også og sagde godmorgen. De seks venner satte sig og rettede deres opmærksomhed mod Farkas, som nu kom ind i klassen. Han måtte være kommet til skade på et tidspunkt, for han haltede på det venstre ben, der skrabende slæbte hen ad gulvet. Ingen havde turdet spørge, hvad der var sket med ham.

På samme måde som hver eneste morgen, siden de var begyndt på andet år, stod Farkas først et stykke tid og så ud over klassen. Han havde hænderne samlet på ryggen og stod bare og kiggede. Så pludselig vendte han sig om og begyndte at skrive på tavlen med hidsige bevægelser. Alle i klassen var klar over, at de nu skulle have en ny månedsopgave. Årets sidste afsluttende månedsopgave.

De havde indtil nu haft fem opgaver, som alle havde været spændende og krævende. Mollys yndlingsopgave havde været om skyggetræning. For at blive en god flyvealf skulle man kunne gå i et med skyggerne, så man kunne gemme sig, hvis fjender kom til Liljelandet. Molly havde været den dygtigste i klassen.

Pelle kunne bedst lide opgaven med våbentræning. Siden kampen mod Drageørnen havde han hver dag trænet med sit sværd, men nu mestrede han også brug af pusterør og spindkast. Spindkast var noget af det sværeste at klare. Man fik udleveret tråde fra et spindelvæv, og det skulle man lære at kaste med, så det enten vikled sig rundt om fjendens ben, så de faldt eller rundt om overkroppen, så de ikke kunne bruge deres arme. Spindelvæv var klistrede, og i begyndelsen var hvert af Pelles kast endt med, at spindelvævet lå som en klistret klump. En af Pelles styrker var, at han ikke ville give op. Pelles bedstefar havde lært ham, hvor vigtigt det var at blive ved med at øve sig for at nå sine mål. Derfor kunne Pelle til sidst kaste sit spind rundt om benene på de andre i klassen, før de overhovedet havde viklet deres egne spind ud og gjort sig klar.

Nu holdt hele flyveklassen vejret, for årets sidste opgave ventede. De var spændte på emnet og håbede, det handlede om noget, hvor de skulle træne med de voksne i Alfeværnet eller afprøve kraftfulde trylleformularer. Nu trådte Farkas til side, så de kunne se opgaven på tavlen.

"Hvilken kraft i verden er stærkere end kærlighed?"

Det var, hvad der stod. Farkas vendte sig langsomt om mod eleverne.

Et par af dem fnisede, da de læste teksten, men stoppede brat, da Farkas så på dem med sit skarpe blik.

"Lad jer ikke narre og tro, at denne sidste opgave er noget, I klarer med lethed. Denne opgave tæller lige så meget som de fem tidligere opgaver tilsammen. Hvordan I har tænkt jer at løse den, er helt og aldeles op til jer selv. Det eneste krav er, at I skal svare på spørgsmålet "Hvilken kraft i verden er stærkere end kærlighed?" og begrunde jeres svar. I har en uge til at finde svaret. Består I ikke opgaven, må I gå andet år om."

Tanken om endnu et år i selskab med overlærer Farkas ville få de fleste til at yde deres bedste for at klare opgaven, og med det i tankerne gik Pelle og Molly hjem fra skole.

"Hvad skulle være stærkere end kærlighed?" sagde Molly.

"Måske had eller ønsket om magt," sagde Pelle. "Kalinea blev fyldt af had, da ingen ville hjælpe hende med at få Kalina tilbage, og Drageørnen ville have magten over vores land for at få hævn over sin fætter i Landet mod Øst."

"Det er rigtigt," sagde Molly. "Men Kalineas kærlighed til Kalina fik hadet til at forsvinde. Og Drageørnen døde, fordi vi holdt sammen."

"Det bliver vist ikke nogen nem opgave, det her," sagde Pelle.

De aftalte at mødes hos Pelle dagen efter for at finde ud af, hvordan de skulle finde svaret på Farkas' svære spørgsmål.